

HebrewBooks.org ©McGraw-Hill Publishers. No commercial use allowed.

עין משפט
ור' מצוה

שְׁנִיא.

לען צריכין הדדי בהדי חיים

וְבָא. בֶּן מֵסָרְוִילְיוֹסָו [לַעֲשֵׂה מִתְּמִימָנָה]
מִי הַכָּל נָזָר בַּיּוֹם וְלֹא כַּפְרָן [אָסָס]: אָסָס
זֶה לְמַפְלָגִת מִתְּמִימָנָה מִילָּי מִילָּי קָרְבָּן
וְ פִּירְצָמִי וְלַחֲצָן נְלָחָן צַעֲנָבָן
וְבָנָבָן

בָּלְךָ אַצֵּל יִפּוֹת. פִּי לְשׁוֹן עֲנָעָה שָׂאָה וַיַּחֲזַק
לֵישׁ וְהֵוּ כִּמְעוֹן לְסֶבֶת נְפִילוֹתָם מִמֶּה דָּמוֹקִין נָהָר
שְׁלָמִים דְּנָשִׁים דְּסֻסִּים קָלָתָם נָמָתָן תְּלִבָּה
לְכַבְּדָה כְּבָדָה כְּבָדָה כְּבָדָה כְּבָדָה כְּבָדָה כְּבָדָה

“ב’ שהחזקק ישראלי אחר בנכסי אօר משחשיתה אע”פ שלא החזק ישראלי אחר אינו אօר הוא גופה קשיה אמרת מבועד יומם שחזיק כו’ לא החזק ואל מיביעא כי לא החזק אדרבה כי לא החזק לא אօר אמר רב פפא אימא אע”פ שלא החזק והא אע”פ שהחזקק קינוי ה’ אע”פ שלא החזק מבועד יומם אלא משחשיתה כיוון דהוה ליה לה חזק מבועד יומם אօר משחשיתה אע”פ שלא החזק ישראלי אחר אינו אօר אע”פ שלא החזק ישראלי אחר ולא מיביעא כי החזק אדרבה כי החזק אօר אמר רב פפא אימא אע”פ שהחזקק והוא אע”פ שלא החזק קינוי ה’ אע”פ שהחזקק משחשיתה כיוון דלא הוה ליה לה חזק מבועד יומם אינו אօר קתני מיהית רישא אօר אמאי אօר ניבטל מאיר אօר דקתוינ ‘עד שיבטל ר’ יוחנן אמר מהתני’ מני ב’ש היא דארמי אין ביטול רשות בשבת דתנן מאיתוי נותנין רשות ב’ש אומרים מבועד יומם וב’ה אומרים משתחשך אמר עולא מ”ט דב’ה נעשה באומר ‘כלך אצל יופת אמר אבי מות נבי שבת מאיר כלך אצל יופת איכא אלא הכא בהא קמיפלני דב’ש סברין ביטול רשות מיקנא רשותה הוא ומיקנא רשותה בשבת אօר וב’ה סברין אסתלוין רשותה בעלמא הו ואסתלוין רשותה בשבת שפיר דמי: מהתני’ ^ו בועל הבית שהיה שותף לשכני לווה בין ולוה בין אינן צריכין לעורב להו בין ולוה בשמן ^ז צריכין לעורב ר’ש אօר אחד זה ואחד זה אינן צריכין לעורב: ג’ אמר רב ^ז ובכלי אחד אמר רבא דיקא נמי דקתוינ להו בין אינן צריכין בשמן צריכין לעורב אי אמרת בשלמא רישא בכלי אחד וסיפה בשני כלים שפיר אל אי אמרת רישא בשני כלים מה לי זיין ווין מה לי זיין ושמן ^א אל אובי זיין ווין ראוי לעורב זיין ושמן אין ראוי לעורב: ר’ש אומר אחד זה ואחד זה אין צריכין לעורב: ואפלו לווה בין ולוה בשמן אמר רבה הכא במאי עסקין בחזר שבין שני מבואות ^ו ור’ש לטעמיה ^ו דתנן אמר ר’ש למלה הדבר דומה לשילש הצירות הפתוחות זו לו ופתחות לרה”ר עירבו שתים החיצונות עם האמצצעית היא מותרת ע מהן והן מותרות ע מהן ושתיים החיצונות אסורתו זו ע מהן וזה אל אובי מי דמי החתום קתני שתים החיצונות אסורתו הכא קתני אין צריכין לעורב כלל מאיר אין צריכין לעורב שכנים בהדי בעל הבית אבל ע

ונצחות וזה גולין מומלת עס
פניהם ולגון דילגון חמ' הפלגון כלס צצומו צמבי וס למבי וס דרכ' חל' זו: נמה פדרי
לדרגן דמניג' הס נצטפה בז' וצכלי ה' קו לו ז' צ' סמכוות כמי שנטהפו ייח וצפפי
עילוד' ניכטו ציון דבר' חמכוות הפלגון וס טה נמי הפלגה עטפן וצקינן הפלגון עטפה כדלה
פדי פדי, הס רוין צני מאי וס נצטמת צוז צוילין געליך ולמה כוון פט כהאל' זו. ו) ו
לרכ' נלו חמילמייטו קלי דהילו רבנן חמאל צין צ' מעכוות הפל' נזה צין וטס צין

הגהות הב"ח

(ה) גמ' ור"צ לטענימה
دلלא גזר דמן חמל ר"צ:
(ג) רצ"י ל"ב מהעט פליר

בנכסי אינו אסור סק"ל:

(ג) ד"ה אכניות וכו' ולמת
כוון פט חמאל זו פירשטי
וחיתם למאפלטי וכו' דהלו
לברבון ורבנו נולב גזינו גן

וילען זען ערנַן צוֹן:
וילען נרלה בעין:
(ד) תומ' ד"ה ומKEN ווכ'
וילע' דבשכיב מלע:

(ב) ד"ה צמיג ולו מתי' כמ"ד לקמן כיין. נ"ב צפ' מלון רה"א דף פ' דפלייג מלכ"י ירושע וע"ל זגד כו:

(1) ד"ה ול' שמונן וכו'
בנמנו סטיס ההייצוגות
עלילוקן: (2) בא"ד נקס
ארכוס וגוזט בקמבה גטבָּן

נ"ג כלומר מהפי לי עבד
לשם סתום לנו נפקה לנו מידי
לממה נפקת תרוייתו צהיל

קיימה לסתות מוגמות
במהלך מהד השוכן כבית לחם
דדורקיה בעירוני מליות
סקונה נכנית שנחנכה היכל

נמלך בון בית מלך לנו:

גלוון השם

שותף. עין געיג דג מט
ע"ה מד"ס עירוב:
תומ' ר"ה ור"ש לטעמה
וכו' בחצר שבמכווי. נקען

ב' ט' ע"ג:

מוספֶּת רשׁוֹי

כלל מחת לסתום לעמיקה
מה). ופתוחות לרה"ר.
חצירות. זו הילן זו (עליל
נכון (ב"ח בב). לשלא

ולין לנו דליך סרגל ז'

ענמָה הַסּוֹרֶת כֵּל הַמְתָּבֵבָה .(בב)